

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Кнежа, 09.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Антон Цв. Антонов

при участието на секретаря Силвина В. Хлебарска като разгледа докладваното от Антон Цв. Антонов Административно наказателно дело № 20221430200139 по описа за 2022 година

Марин Тодоров Б., с ЕГН *****, от гр.Кн., ул.“М. Б.“ № **, ет.*, **чрез** адвокат Г. Пл. Г. – САК, с адрес в гр. С., ул.“Хр. Б.“ № **, ет. * е обжалвал Наказателно постановление № 22-0285-000221 от 11.05.2022 год., издадено от Началник РУ в ОДМВР Пл., РУ Кн., връчено на 26.06.2022г. с което за нарушение на чл.103 от ЗДвП, на основание чл.175,ал.1,т.4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лева и е лишен от право да управлява МПС за 1 месеца, с искане съдът да постанови решение с което отмени НП, като незаконосъобразно и постановено при неустановена фактическа обстановка. Претендират се разноси в размер на 300 лева – адвокатски хонорар.

С придружаващото писмо на РУМВР – Кн. в Кн. РС, се представиха следните писмени доказателства: Жалба; АУАН; Обжалваното НП; Ксерокопие от заповед рег. №8121з-1632/02.12.2021г.Сведение на М. Т. Б. и ксерокопие от декларация във връзка с чл.188 от ЗДвП, както бяха разпитани свидетелите: П. ИВ. К.; Д. В. Д. и ИВ. М. П. – всички служители в РУ МВР-Кн..

Ответникът по жалбата – редовно призован не се яви в открито съдебно заседание и не се представлява, като в придружаващото писмо е изразено становище, че жалбата е неоснователна и недоказана и молят съдът да я остави без уважение. Правят възражение относно евентуален адвокатски

хonorар в размер над минималния такъв, определен по Наредба № 1.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – гласни и писмени, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното: На 28.03.2022г. около 02,45 часа в гр.Кн., пред ул.“Кл.“ посока към град Червен бряг, жалбоподателя като водач на собствения си лек автомобил „Пежо 405“ с рег. № *****, не спира на подаден сигнал за спиране с едновременно включен светлинен и звуков сигнал от служебен автомобил, като ускорява скоростта с цел осуетяване на полицейската проверка. Тази констатация е направена от св. Д. В. Д. , който със своите колеги Н. П. и Ем. М. били дежурни по график на процесната дата. В обясненията си св.Д.Д. заяви, че се движили със служебен автомобил по ул.“М. Б.“ в гр. Кн., когато забелязали лек автомобил „Пежо“ с русенска регистрация да се движи по ул.“Цар Самуил“ и продължава по ул.“Клокотница“, като пресякъл пред тях. Полицаяте го последвали с цел да го проверят, като подали светлинен и звуков сигнал. Водачът на автомобилът не се подчинил и продължи към ул. „М. Б.“ в посока Червен бряг, като ускорил, а след това обърнал посоката, продължи към кръговата връзка и не бил установен. Свидетелят Д.Д. не видял кой е водач на автомобила, като потвърди, че са подали звуков сигнал със сирената и светлинен с лампите на служебният автомобил и друг сигнал не са подавали. Служебният им автомобил няма надпис „СПРИ“.

Свидетеля Д. В. Д. изготвил по случая докладна записка до Началника на РУ-Кн., който разпоредил на свидетеля П. ИВ. К. да състави акт за неспиране на лек автомобил при подаден сигнал. На 14.04.2022г. в сградата на Ру-Кн. бил извикан собственика на автомобила - М. Т. Б. и му бил съставен АУАН № 017556/14.04.-2022г. за нарушение по чл.103 от ЗДвП. В него жалбоподателя написал възражения, че на посочения ден и час, когато е извършено нарушението е бил на работа по график в РУ „АЕЦ Козлодуй“, не е управлявал автомобил с рег. № ***** и не знае кой го е управлявал. Във връзка с тези си твърдения по делото е представен График на дежурствата в РУ „АЕЦ К.“.

Въз основа на този АУАН Началника на РУП към ОДМВР Плевен РУ, гр.Кн. издал обжалваното наказателно постановление .

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните

правни изводи: Жалбата е подадена в срок от процесуално легитимно лице – наказано с наказателното постановление и е процесуално допустима , а разгледана по същество, съдът намира същата за **ОСНОВАТЕЛНА** при следните съображения : Съдът дава вяра на показанията на разпитаните по делото свидетели: П. ИВ. К.; Д. В. Д. и ИВ. М. П. – всички служители в РУ МВР-Кн. , които не си противоречат; взаимно се допълват и кореспондират с писмените доказателства представени по делото .

Разпоредбата на чл.103 от ЗДвП създава задължения за водача на пътно превозно средство при подаден му сигнал за спиране от контролен орган да спре плавно в най – дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълни неговите указания. Начините, чрез които може да бъде подаден сигнала за спиране са ограничително изброени в нормите на чл. 170 ал.3 от ЗДвП и чл. 207 от /Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата /ППЗДвП/.

Съгласно посочените разпоредби при спиране на ППС служителят от органите за контрол трябва да подаде ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицаи може да спира ППС и чрез подаване на сигнал с ръка. Сигнал може да бъде подаден и от движещ се **полицейски автомобил или мотоциклет**. В ППЗДвП е изрично посочено как става подаването на сигнал за спиране в последния случай – **чрез светещ или мигащ надпис „ПОЛИЦИЯ-СПРИ!“** .

В конкретния случай не се установи , че на жалбоподателя от движещ се полицейски автомобил ,му е подаден сигнал чрез светещ или мигащ надпис „ПОЛИЦИЯ-СПРИ!“ .

От показанията на свидетеля Д. В. Д., е видно, че сигналът за спиране е бил подаден на жалбоподателя посредством включена светлинна и звукова сигнализация. Имайки предвид тези доказателства , съдът приема, че полицейските служители не са подали на М. Т. Б. надлежно нареждане за спиране , а при движение по описаният маршрут, тези сигнали явно не са били възприети от водача на лекия автомобил като сигнал за спиране .

Настоящият състав приема , че подаването на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейския автомобил единствено и само като автомобил със специален режим на движение, без да поражда правните последици на

отдадено нареждане за спиране. Това е така, тъй като Законът за движението по пътищата свързва с подаването на светлинен и звуков сигнал точно определени последици – обозначаване на специалния режим на движение на автомобила /чл.34 ал.1 и чл.91 ал. от ЗДвП/, възникване на задължение за останалите водачи да осигурят безпрепятствено преминаване на автомобила със специален режим на движение /чл.104 ал.1 ЗДвП/, възникване на задължение за пешеходците да освободят платното за движение /чл.115 ал.2 ЗДвП/. Всички тези последици са различни от последиците, възникващи при подаден сигнал за спиране съобразно чл.103 ЗДвП. При това положение подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП. Този извод намира опора и в разпоредбата на чл.207 изречение последно от ППЗДвП, според която сигнал за спиране от движещ се полицейски автомобил се подава чрез постоянно светещ или мигащ надпис “Полиция-Спри”. По довод за противното от тази разпоредба, подаването на светлинен и звуков сигнал от движещ с полицейски автомобил за обозначаване на специален режим на движение не съставлява сигнал за спиране. Предвид така изложените мотиви, неспирането на жалбоподателя при подадения светлинен и звуков сигнал от движещия се полицейски автомобил не може да бъде квалифицирано като неизпълнение на нареждане за спиране, подадено от орган за контрол и регулиране на движението.

При изложеното по-горе съдът приема, че като е наложил на М. Т. Б. административно наказание на основание чл.175 ал.1 т.4 ЗДвП, наказващият орган е ангажирал административно - наказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение, което той не е извършил. В случая не е установено кой е бил водач на автомобила, който са преследвали полицаите, тъй като се представиха безспорни доказателства – извлечение от месечен график за дежурствата на служителите от 2-ри взвод при РУ АЕЦ-К. за периода от 01.03.2022г. до 31.03.2022г. от който е видно, че жалбоподателя на 28.03.2022г. е бил на работа.

Това налага наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно и издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Това нарушение на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП и не може да бъде отстранено в съдебната фаза на

производството.

Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП следва да бъде отменено и се уважи искането за присъждане на деловодни разноски, които са съобразени с Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 предложение трето от ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА като **незаконосъобразно** Наказателно постановление № 22-0285-000221 от 11.05.2022 год., издадено от Началник РУ в ОДМВР Пл., РУ Кн., връчено на 26.06.2022г. с което на **М. Т. Б.**, с ЕГН *****, от гр.Кн., ул.“М. Б.“ № **, ет.*, **представляван** от адвокат Г. Пл. Г. – САК, с адрес в гр. С., ул.“Хр. Б.“ № 12, ет.3, за нарушение на чл.103 от ЗДвП , на основание чл.175,ал.1,т.4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на **100** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **1** месец.

ОСЪЖДА Началник РУ в ОДМВР Пл., РУ Кн. да заплати на **М. Т. Б.**, с ЕГН *****, от гр.Кн., ул.“М. Б.“ № **, ет.*, **представляван** от адвокат Г. Пл. Г. – САК, с адрес в гр. С., ул.“Хр. Б.“ № 12, ет. 3, направените деловодни разноски в размер на **300** лева – адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Пл. административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____